

get vil jeg starte med en opfølgning af forslaget om ændringer og af ting, der relaterer sig hertil.

Jeg vil egentlig tillade mig at pege på og bede ministeren om i den efterfølgende behandling i udvalget at grave lidt i det principielle, vi dengang foretog, i, hvordan man med en form for tilbagevirkende kraft regulerede over for de mennesker, der på det tidspunkt havde disse rettigheder, altså det principielle i, hvordan vi via lovgivningen og i relation til grundloven kan regulere folks rettigheder.

Jeg vil gerne skynde mig samtidig at understrege, at vi ud fra et jagtetisk synspunkt synes, at de ting, der lå i jagtloven omkring forbud mod jagt på arealer under 1 ha og forbud mod udlejning på arealer under 5 ha, er i orden og korrekte; de kunne endda måske yderligere strammes.

Men jeg vil alligevel godt tillade mig at bringe spørgsmålet op om det principielle med hensyn til, hvordan vi gør den slags ting, uden at vi samtidig tilbyder en eller anden form for erstatning. Jeg kan ikke se noget problem i, at man gør det med fremadrettet virkning. Men hvordan vi egentlig kan gennemføre en indskrænkning af folks rettigheder og gøre det med tilbagevirkende kraft, den diskussion kunne jeg godt tænke mig at vi fik i forbindelse med det her. Jeg mener, at det har noget med emnet at gøre.

Jeg nævnte, at vi i Venstre ud fra jagtetiske synspunkter sådan set godt ville deltage i en åben diskussion om en yderligere stramning på nogle af de her områder. Jeg synes måske – jeg tror, vi bragte det op dengang også – at sådan noget som skydning med rifler på arealer under 5 ha anser vi for at være uhensigtsmæssigt netop med baggrund i, at man i forbindelse med høchsitze og andet, altså hvor man etablerer en kunstig terrænforskydning, skal man være mindst 200 m fra naboskel. Og hvis man regner det ud – lad det så være en cirkel eller ud fra cirkelns kvadratur – er vi allerede oppe på 4 ha, og det er normalt umuligt at finde kuglefang på så små arealer. Altså man kan sige, at ud fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt kan det være betænkeligt.

Om man så yderligere ud fra jagtetiske problemer skal stramme rettighederne til at udøve jagt på bestemte arealstørrelser, også det er vi åbne over for at diskutere, for jeg tror, at måden, hvorpå jægere fremover med den øvrige del af samfundets forståelse kan få lov til at udøve jagt, er, at de selv er lidt vagthunde over for, altså hvordan de udøver den i praksis. Vi ser des-

være stadig væk for mange eksempler på, at man på små lodder ikke rent jagtmæssigt nærmest bortskyder vildt i et omfang, som er urimeligt i forhold til arealets størrelse.

Under henvisning til, hvordan loven har virket siden sin ikrafttræden i 1994, håber jeg, at ministeren ved den kommende revision af bekendtgørelsen om skadevoldende vildt vil være forstående over for, at vi her har set et problem i jagtlovgivningen fra 1994. Her tænker jeg på muligheden for at regulere bestanden af skader, krager, ræve og andet også på andre årstider. Selv om det måske er langt væk fra emnet, er det mit håb, at ministeren vil huske at kigge på de her ting.

Jeg kan selvfølgelig ikke, medmindre formanden stopper mig, lade være stadig væk at udtrykke min personlige forargelse over, at man har lavet en lovgivning, som forbyder mennesker fra 1. april 1997 overhovedet at være i besiddelse af blyhagl. Jeg har også svært ved at leve med, at man også på det område kan lovgive med en form for tilbagevirkende kraft, således at de, der på lovlig vis ligger inde med lagre af haglpatroner af bly, nu kan få dem konfiskeret, uden at ministeren har sørget for at bruge nogen af sine fondes midler til at lave en tilbagekøbsordning eller til at give de mennesker, der ligger inde med disse lagre, en form for refusion. Det havde været den mest rimelige og rigtige måde at gøre det på.

Det, jeg gerne vil frem til, er, at man godt kan regulere, men at man må gøre det imod en form for erstatning.

Men i øvrigt kan partiet Venstre støtte selve forslaget om ændringer, som er en meget lille sag.

Niels J. Langkilde (KF):

Formålet med lovforslaget, som skal træde i kraft den 1. april 1997, er at rette nogle fejl eller lave nogle præciseringer i den jagtlovgivning, som blev vedtaget i 1993.

Man må ikke i øjeblikket udleje arealer på 1-5 ha, medmindre der er indgået en naboaftale om, at jagten kan udøves sammen med jagten på tilgrænsende arealer, så det samlede areal når op over de 5 ha.

Som reglerne blev udformet, er denne mulighed for naboaftaler udelukket, hvis der blot er en lille stump offentlig vej. Det retter lovforslaget, så man kan krydse vej eller jernbane til fods, og der er ingen begrænsninger i adgangen til at indgå den slags aftaler.